

[Pia Dahl]

ende ville have belyst, hvor grænserne går. Det er ikke ensbetydende med, at vi er imod gennemsigthed – måske snarere tværtimod.

Lysholm Christensen (KRF):

Til hr. Bjørn Westh skal jeg blot sige, at der ikke er nogen ændring i Kristeligt Folkepartis politik vedrørende indkomstpolitik og kontrol med priser og avancer.

Mit anliggende i min korte tale for et øjeblik siden var blot at give principiel tilslutning til det lovforslag, der foreligger, og vi er indstillet på at se kritisk på det under udvalgsarbejdet, lige så vel som mange andre af ordførerne har givet udtryk for det her ved førstebehandlingen.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg skal sige til hr. Bjørn Westh, at problemet vedrørende markedsdominans naturligvis må ses ud fra de ændringer, der sker i markedsvilkårene inden for det område, som det her handler om, altså det kommercielle område: varer, tjenesteydelser osv. Det er jo oplagt at trække relationen over til det indre marked, og jeg vil gerne – uanset at dette tema nu indgår i næsten en hvilken som helst tale – understrege den betydning, det har i denne sammenhæng.

Hele eksercitsen med det indre marked går ud på at få nedbrudt alle de barrierer, der har været over for en fri konkurrence mellem EF-landene. Det har ikke til formål, hvad hr. Bjørn Westh også godt ved, at skabe en eller anden usædvanlig gunstig situation for virksomhederne i EF. Det er jo ikke et industripolitisk middel, man her tager i anvendelse. Det var måske ikke helt korrekt udtrykt, men lad mig så sige, for at det ikke kan misforstås: Virksomhederne er midlet til at sikre, at vi gennem den fri konkurrence og markedsökonomien kan få en effektiv prisdannelse og et ordentligt vareudbud for forbrugerne. Det, det handler om i det indre marked, er ikke primært at gøre noget for virksomhederne, men at gøre noget for forbrugerne. Netop gennem den forstærkede konkurrence vil de fordele, der ligger i etableringen af det indre marked, jo komme forbrugerne til gavn. Det er i dette perspektiv, vi må se også vores egen konkurrencelovgivning.

Jeg er naturligvis enig med hr. Rahbæk Møller i, at der fortsat vil eksistere monopoler. Jeg vil knytte dem mindre til virksomhedernes nav-

ne end til produkterne. Det er oplagt, at produkter kan være så kostbare at transportere, at det er umuligt på konkurrencemæssige vilkår at markedsføre et givet produkt uden for en eller anden afstand, uanset at vi har frihandel, hvad vi principielt har. Derfor kan der, hvis der er få udbydere, og hvis disse udbydere oven i købet indgår aftale med hinanden, være tale om, at man opsætter den frie konkurrence. Derfor er loven også udformet på en sådan måde, at man har muligheder for at gribe ind over for dem, der opsætter den frie og gennemskuelige konkurrence. Det er også et svar på hr. Bjørn Wesths spørgsmål.

Det er jo i princippet ikke forbudt at lave aftaler. Det skal vi ikke glemme i forbindelse med den praksis, vi har, og som er videreført i den lovgivning, vi foreslår nu. Men hvis aftalerne går ud på at forhindre den fri konkurrence og gennemskueligheden i denne konkurrence, så er det, loven skal være virksom, netop fordi tanken med loven er, at den eneste effektive måde at få en god prisdannelse på er ved en effektiv konkurrence. Det har der jo heldigvis været generel enighed om er det væsentlige middel, og det kan jeg da kun glæde mig over, for det er jo sådan set grundelementet i den nye konkurrencelov.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Markedsvilkårene ændrer sig som følge af det indre marked, siger ministeren. Ja, markedsvilkårene ændrer sig jo også ved, at der laves fusioner både her og andre steder, og dermed opstår der større muligheder for, at man kan skabe sig en markedsdominans.

Ministeren siger, at fordelene ved det indre marked er, at man nedbryder barrierer, men samtidig har ministeren sagt, at vi i Danmark ikke har betjent os af såkaldte tekniske handelshindringer. Hvad skulle så hidtil have forhindret konkurrencen i at eksistere i fuldt omfang i Danmark, som den vil gøre det i det indre marked? Det er jo ikke os, der har betjent os af de tekniske handelshindringer, og derfor bliver der vel ikke større konkurrence hos os, når de fjernes. Men det er det argument, ministeren bruger til at indsnævre, hvilke virksomheder der har dominans, og det er det, der kan være farligt for forbrugerne herhjemme.